

9. července

BL. JANY SCOPELLI, PANNY

Jana se narodila roku 1428 v Reggio Emilia [redžo emíjja] v severní Itálii, v době, kdy různorodá laická společenství zbožných žen, která vznikala v blízkosti karmelitánských klášterů, postupně získávala pevnější církevně-právní podobu. Přičleňování těchto společenství k Řádu bylo povoleno roku 1452 bulou Cum nulla, za kanonické zřízení 2. a 3. řádu se potom považuje bula Dum attenta z roku 1476. Jana se v mládí stala karmelitánskou mantellatou a žila doma, po smrti rodičů se okolo Jany začalo vytvářet společenství stejně smýšlejících žen. Nejprve bydlely po domech, roku 1485 získaly bývalý klášter a kostel humiliátů. Komunita více než dvaceti sester byla svěřena do péče mantovské kongregace karmelitánů, Jana zastávala úřad převorky. Vynikala zvláštní úctou k Panně Marii. Zemřela 9. července roku 1491 v Reggio Emilia, úcta k ní se začala šířit záhy po její smrti. Její kult schválil roku 1771 papež Klement XIV. Za napoleonského útlaku byl klášter zrušen, od roku 1803 jsou proto její ostatky uloženy v katedrále.

Společné texty o pannách.

Modlitba se čtením**DRUHÉ ČTENÍ**

Z traktátu „Život podle Mariina vzoru“
od ctihodného Michaela od svatého Augustina

(De vita mariae-formi et mariana in Maria propter Mariam, Antwerpiae 1671,
kap. II. a XIII.)

Mystický život s Marií

Jako můžeme žít Božím životem v Bohu, tak můžeme žít i v Marii. Abychom žili v Bohu, musíme ve všem, co konáme, co pomíjíme a co snášíme, konat jeho skutky. Cokoli trpíme na těle nebo na duši, uvnitř nebo vně, od lidí nebo od zlých duchů, máme snášet s úctou a láskou, a myslí klidně obrácenou k Bohu, jako bychom v něm dýchali láskyplnými vzdechy; tak jako Spasitel nechával Otce, který byl v něm, konat všechny své skutky a sám je konal spolu s Otcem s úctyplným a láskyplným pohledem k němu. Podobně můžeme žít v naší milované Matce Marii. V tom, co konáme, či trpíme, ve všech skutcích,

v pokání, v bolestech a souženích se snažme zachovávat a rozvíjet dětinný, něžný a nevinný pohled obrácený k Marii jako k milované Matce v Bohu, provázený láskyplnými vzdechy modlitby k ní. Tak naše láska něžně přechází od Marie k Bohu a od něho k ní. Toto zřejmě někdy působí v duši Duch svatý skrze překypující božskou lásku k Marii a Mariinu lásku k Bohu.

K lepšímu objasnění mohou přispět slova apoštola: *Protože jste synové Boží, poslal vám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: Abba, otče!*¹ Zde tedy chápeme, že Duch Ježíšův zůstává v Božích synech a probouzí v nich něžnou lásku k Bohu Otci podle jejich schopností. Tak jako Ježíšův Duch působil v něm samém synovskou lásku k věčnému Otci, tak v něm vzbuzoval též synovské city, láskyplné objetí a jiné projevy lásky k jeho nejmilejší Matce a vyvolává je v něm po celou věčnost. Jestliže Duch Ježíšův v srdci Božích synů volá „Abba, Otče“, tj. působí něžné pocity lásky k Ježíšovu Otci, bylo by snad něco divného, kdyby v jejich srdci volal též „Ave, Matko“ nebo působil synovské city, uctívou a láskyplnou náklonnost, řeč i jednání vůči milované Matce, jak to činil v Ježíši za jeho života a bude činit po celou věčnost?

Proto lze říci duším, jež milují Marii: Protože jste synové Mariini, poslal vám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Ave, Matko,“ – to znamená, že v nich vzbuzuje synovské city, láskyplnou náklonnost, přátelskou blízkost, nevinná něžná objetí a různé úkony nejněžnější lásky k Marii jako nejmilejší Matce. Jeden a týž Duch Ježíšův působí v takových duších všechno, totiž lásku k Bohu i k Marii, a jedno nepřekáží druhému. Jako tyto duše z Boží lásky žijí božským životem v Bohu a pro Boha, tak skrze téhož ducha lásky, vztahujícího se zároveň k milované Matce, žijí též mariánským životem v Marii a pro Marii. Vždyť jeden a týž Duch, Duch Ježíšův v nich působí obdobné účinky: že milují Boha Otce a Pannu Matku, že žijí v Bohu pro Boha a v Marii pro Marii, božsky a zároveň mariánsky. Není divu, že kde žije a přebývá Duch Kristův, působí rozličné věci, jak nazírání a lásku k Bohu, tak nazírání a lásku k Marii a mnoho jiného. A všechno

to působí v duši jeden a týž Ježíšův Duch, jak chce a podle schopností každého člověka.

¹ Srov. Gal 4,6.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Srov. 2 Kor 4,10

Královstvím světa a vši pozemskou nádherou jsem pohrdla pro lásku mého Pána, Ježíše Krista. * Jeho jsem spatřila, jeho si zamilovala, v něj uvěřila, jeho si zvolila.

V. Stále prožijeme na svém těle Ježíšovo umírání, aby i Ježíšův život byl patrný na našem těle. * Jeho jsem.

Ranní chvály

Antifona k Zachariášovu kantiku

Za ní ti přivádějí panny, její družky; provázeny radostným jáсотem vstupují v královský palác.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Pane, náš Bože, blahoslavená Jana stála u počátků ženské větve našeho Řádu; dej, ať na její přímluvu nikdy nechybí rodině Karmelu sestry ochotné z lásky ke Kristu opustit úplně všechno a následovat Beránka, kamkoli jde. Skrze tvého Syna...

Nešpory

Antifona ke kantiku Panny Marie

Za svého života velebila Boha a chválila blahoslavenou Pannu Marii.